

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200261
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8614200261.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: O. O., D.. XX.XX.XXXX, N. Z., Z. M. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie 5.529,75 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 17.3.2016 pod č. k. 7C/136/2014-95, takto

rozhodol:

Ruší rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o povinnosti žalovanej plniť žalobcovi a vo výroku o trovách konania, a v rozsahu tohto zrušenia mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vyššie označeným rozsudkom rozhodol takto:

„I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Z., sp. zn. XRo/X/XXXX-XX zo dňa 7.5.2014.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5.529,75 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.2.2011 do 3.11.2012 vo výške 121,23 eur a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5 529,75 eur od 4.11.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.841,73 eur (súdny poplatok vo výške 331,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.510,23 eur), na účet právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

2. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 7.3.2007 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej Z. Z., V..Z., poskytla žalovanej bezúčelový úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 eur). Podľa zmluvy o splátkovom úvere mala žalovaná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach po 2.282,- Sk (75,75 eura) od 20.4.2007 do 20.2.2017, t. j. 119 splátok, pri úrokovej sadzbe 12,60 % ročne a RPMN 14,91 %. Súčasťou zmluvy bol spracovateľský poplatok vo výške 3.000,- Sk (99,58 eura) a poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,99 eur) mesačne. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX//CE zo dňa 27.9.2012 Z., V..Z.. postúpila na žalobcu pohľadávku vo výške 7.817,04 eur ku dňu postúpenia. V prílohe č. 1 k zmluve o postúpení je uvedený počet dní omeškania 1244 dní, čo predstavuje všetky dni omeškania splátok, ktorých splatnosť nastala do dňa postúpenia 27.9.2012. Listom zo dňa 15.10.2012 Z., V..Z., oznámila žalovanej postúpenie predmetnej pohľadávky. Oznámenie bolo žalovanej doručené najneskôr dňa 3.11.2015 (č. l. 77 spisu). Výzvou zo dňa 15.10.2012 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 7.995,09 eur s príslušenstvom a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

3. Prvoinštančný súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, má písomnú formu a obsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 12,6 % a RPMN 14,91 %. Zmluva síce neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak právny predpis účinný ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere nespája s uvedeným nedostatkom právny následok bezúročnosti predmetného úveru. Žalobca si v konaní uplatnil splátky úveru nepremiľčané v trojročnej premiľčacej dobe pred podaním žaloby, t. j. 73 splátok po 75,75 eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania. Vzhľadom na tú skutočnosť, že z vykonaného dokazovania súd nezistil, aby si žalobca uplatňoval proti žalovanej ako spotrebiteľke nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Súd prvej inštancie ďalej mal za to, že pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (rozsudok NS SR z 11.6.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01). V prejednávanej veci bolo oznámenie Z., V..Z., o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2012 doručené žalovanej najneskôr spolu so žalobou v tomto konaní dňa 3.11.2015. Uvedené oznámenie bez ďalšieho založilo aktívnu legitímáciu žalobcu na vymáhanie uvedenej pohľadávky. Navyiac, pre žalovanú ako spotrebiteľku, je bez právneho významu komu plní, významné je, aby plnila existujúci nepremiľčaný záväzok z prijateľných zmluvných podmienok, čo považuje súd za spravodlivé.

5. O trovách konania súd prvoinštančný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Priznaná náhrada trov konania žalobcovi vo výške 1.841,73 eur pozostáva: zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 331,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.510,23 eur (vypočítaných podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, len proti II. a III. výroku, podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolanie. Vzniesla predovšetkým námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov celého konania. Odvolateľka tvrdí, že okresný súd nesprávne rozhodol, lebo nesprávne vykladá § 92 ods. 8 zák. č. 483/2011 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“). Pretože žaloba nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasl. OZ riadiť aj § 92 ods. 8 ZoB. Z jazykového a logického výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť dlhu jej klienta, ktorý je s platením v omeškani nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, je obsiahnutý aj v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, v osobitnej časti k § 92. Ukončením úverového vzťahu, napr. formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými a až po tomto úkone môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané, banka nemôže postúpiť nebankovej inštitúcii „živý úver“, pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné (dlžné) splátky, teda len pohľadávku predstavujúcu tento záväzok klienta, zodpovedajúci tejto pohľadávke banky. Odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou, ani poskytovateľom úverov, a to napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery, ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Svoju argumentáciu žalovaná opiera, okrem znenia zákona, aj o početnú judikatúru, ktorú príkladmo špecifikovala v dôvodoch odvolania.

7. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 10.6.2016. Poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku

skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky a že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Napriek uvedenému poukázal na výzvu zo dňa 25.8.2009, ktorou právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá, teda že žalovaný bol v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý II. a III. výrok rozsudku zo 17.3.2016 preskúmal a v zmysle ustanovenia § 219 O.s.p. ho potvrdil.

8. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci dňa 17.3.2015; žalovaná podala odvolanie dňa 22.4.2016, teda obidva úkony boli realizované v čase účinnosti zák. č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa § 470 ods. 2, veta prvá, CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok v zmysle zákonných ustanovení v tom čase účinných, t.j. Občianskeho súdneho poriadku.

9. Odvolací súd tak postupom podľa § 212 ods. 1 preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku, pretože rozsudok bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

10. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní pred súdom prvej inštancie vyriešiť, bola otázka vecnej legitimácie žalobcu, teda, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť pochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok je, predsa len na rozdiel od iného druhu podnikania, špecifická, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku.

11. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 843/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

13. Z obsahu spisu a napokon i z obsahu samotného odvolania je zrejmé, že postupca neukončil záväzkovo-právny vzťah uzavretý medzi ním na jednej strane a žalovanou na strane druhej. Nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná. Nedošlo k odstúpeniu od zmluvy. Žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy - preukázali. K

predčasnému ukončeniu zmluvy došlo až zo strany žalobcu oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.10.2012 (čl. 21).

14. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v danom prípade ide o obdobnú vec, vedenú proti tomu istému žalovanému, ktorá už bola vo viacerých prípadoch predmetom konania pred odvolacími súdmi. Ako príklad je potrebné poukázať na rozsudky vydané v konaniach vedených na Krajskom súde v Prešove: rozsudok č.k. 12Co/240/2015-169 zo 17.2.2016, č.k. 6Co/250/2014-242 z 13.10.2015, č.k. 9Co/175/2015-181 z 3.2.2016. Odvolací súd konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospeli odvolacie senáty v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci.

15. V prejednávanom prípade preto odvolací súd odkazuje na už vyššie označené rozsudky Krajského súdu v Prešove, ako aj ďalšie rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach, a na doplnenie dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci 6Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobu (postupcu v predmetnom konaní) a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje. Cit.:

„Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Z. Z., V. Z., na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Z. Z.L., V. Z. postúpila Advokátskej kancelárii C. & C., Z. Z. F. P. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Z. Z., V. Z., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Z. Z., V. Z., oprávnená, okrem iného, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Z. Z., V. Z., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejmá z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť C. & C., Z. Z. F. P.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to listom zo 4.7.2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní.

Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ Z. Z., V. Z., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii C. & C., Z. Z. F. P., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Z. Z., V. Z., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária C. & C., Z. Z. F. P., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia.

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

16. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy (banky) žalovanej po tom, čo žalovaná (klient banky) bola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok teda nebolo preukázané. Žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz, že by banka úver zosplátnila riadnou a doručenou výzvou žalovanej tak, ako to predpokladá zákon (§ 565 Občianskeho zákonníka). Podľa ust. § 92 ods. 8 ZoB môže totiž postupca postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo doposiaľ v konaní zo strany žalobcu preukázané nebolo. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného

postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. Bez platného postúpenia splatného záväzku niet totiž na strane žalobcu aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné, vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, a to bez akéhokoľvek dokazovania smerujúceho k preukázaniu platnosti postúpenia splatného záväzku.

18. Preto postupom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v naznačenom smere.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta posledná, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).